

[Steen.]

sin rigtighed, enkelhed og klarhed således:

„Kørsel på cykel med hjælpemotor skal ske på kørebanen.“

Rent uvilkårligt falder det mig naturligt at spørge: Ja, hvor ellers? Ja, det får man en anvisning på ved at læse ændringsforslag nr. 24, der lyder således:

„Kørsel på cykel med hjælpemotor skal udenfor bymæssigt bebygget område ske på cyklesti og i bymæssigt bebygget område på kørebanen, medmindre andet er tilkendegivet ved afmærkning.“

Hvad man end mener om det spørgsmål, det her drejer sig om, tror jeg, man vil erkende, at denne sidste affattelse i hvert fald ikke udmærker sig ved klarhed. Dette ændringsforslag har efter min bedømmelse i virkeligheden kun mening under een forudsætning, og den forudsætning består ikke i dette øjeblik. Forudsætningen er denne, at der langs med vort udbredte offentlige vejnet findes cyklestier, men det gør der jo ikke. Jeg har ikke en statistik desangående ved hånden, men hvis jeg havde en sådan, ville den vise, at det er en meget, meget lille strækning, målt i forhold til det samlede offentlige vejnet, der har cyklesti. Derfor vil flertallets affattelse i sin konsekvens i virkeligheden sige, at i bymæssigt bebygget område, hvor der findes cyklesti, skal knallerter køre på kørebanen, udenfor disse områder skal de køre på cyklesti — men disse cyklestier er der ganske vist ikke!

Derfor opfatter jeg det også som noget andet. Jeg opfatter det som en ønsketænkning gående ud på at sige, at først når vi engang får anlagt cyklestier — og jeg forudsætter, at man indenfor denne ønsketænkning tænker sig dem anlagt så brede og komfortable, at der er plads til både cykler og knallerter — først da får denne bestemmelse nogen mening. Men jeg tror ikke, det er nødvendigt at vedtage bestemmelser under forudsætninger, der ligger så langt ud i fremtiden. Jeg forudsiger, at vi, forinden denne udbygning af de forudsatte nødvendige cyklestier er sket, nok har haft lejlighed til en revision af færdselsloven endnu en gang.

Jeg er ganske klar over, at cykel med hjælpemotor, for at blive i sprogbrugen, er til gene for automobilfærdslen på kørebanen, men da bilerne dukkede op, var de

ærlig talt også til gene for den daværende landevejstrafik — det er jo nu engang livets gang. Hvad jeg ønsker sagt, er, at på de nuværende cyklestier indenfor de begrænsede områder, hvor de udenfor byer og bymæssige bebyggelser findes, kan disse køretøjer ikke med forsvarlig hensyntagen til færdselssikkerheden henvises til at køre sammen med cyklisterne. Sig mig: Den så stærkt og i alle forbindelser fremhævede færdselssikkerhed, skal den da ikke gælde for ældre mennesker? Skal den da ikke gælde for en mand eller en kvinde, der kører med sit barn på cyklen? Hvis man gennemfører flertallets forslag, så kan og så bør disse mennesker, jeg her tænker på, ikke udsætte sig for den fare og den risiko, der for dem er forbundet med at køre på cyklestien, når knallerter er henvist til også at skulle køre der.

Vi lever ganske vist i motorkøretøjernes tidsalder, og jeg har et levende indtryk af, at de, der affattede ændringsforslag nr. 24, har tænkt sig siddende ved rattet. Det er der ikke noget at sige til, men der er jo også endnu folk, der ikke sidder ved rattet; endnu er forholdet vel dette, at cyklen er det stærkest benyttede, det nødvendigeste og værdifuldeste befordringsmiddel for de mange, og det synes jeg folketingset har en vis pligt til også at tage hensyn til.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen, der er medforslagsstiller til det ændringsforslag, jeg anbefaler, sagde i sin ordførertale her, at hun var klar over, at forslagsstillerne var i mindretal i udvalget og vel også her i salen, men de ville vise, at de havde kæmpet til det sidste. Jeg vil meget nødig tro, at denne vurdering er rigtig. Jeg vil indtil det sidste forudsætte, at flertallet her i salen viser hensyn til de mennesker, jeg her har henledt opmærksomheden på, og gør det ved at vedtage ændringsforslag nr. 23. Det er det eneste, der er forsvarligt under de forhold, vejrmæssige og trafikmæssige, vi i dag har, og som er forudsætningerne for den lovgivning, vi gennemfører.

Heilesen: Formålet med det meget vigtige lovforslag, som her er til behandling, er at skabe større sikkerhed i færdslen — som også understreget af den højtærede justitsminister ved fremsættelsen af lov-